

[Dræbye]

tilskudsordningen. Nu hører jeg ikke til dem, der har sagt, at det var sidste gang, vi fik en tilskudsordning, men jeg vil dog til hr. Thorndahl sige, at jeg til gengæld mener, at den, vi nu indfører, er den definitivt sidste.

Det, den jo udmærker sig ved i forhold til de tidligere, er for det første, at den er flerårig – det vil sige, at der er tale om et perspektiv, hvor man kan se, hvad der sker med én – for det andet, at der ikke er tale om en kvotaordning, hvor man altså lidt tilfældigt ender med at nå at komme med i en kvota eller ikke at komme med. Her er der tale om, at de, der handler i overensstemmelse med intentionerne i lovforslaget, også får mulighed for at få deres tilskud, og det gør det også rimeligt at sige, at når disse år er forløbet, er vi færdige med tilskudsordninger til energibesparelser.

Det næste, jeg vil gøre opmærksom på, er, at der er en ganske betydelig beskæftigelsesvirkning i forslaget. Det kan være lidt beklæmmende at høre partier, der, når vi har beskæftigelsesdebatter, ja, sågar når vi har jobkabelsesdebatter, taler om, at det er vigtigt at få gang i beskæftigelsen, at de så let slår ud med hånden og siger, at det overhovedet ikke har noget hastværk at gøre noget som helst, der er så beskæftigelsesfremmende som det, der er tale om her.

Jeg mener, at man meget kontant kan konstatere, at der er væsentlig mere direkte jobskabelse – i øvrigt også i den private sektor – i dette forslag, end der er i arbejdsministerens jobkabelsesforslag, og at der derfor er al mulig grund til at se alvorligt på netop dette forslag, hvis man i øvrigt mener sine målsætninger med beskæftigelsen alvorligt.

Den tredje ting, jeg skal sige noget om, er spørgsmålet om det tvangsэлеment, som jo er blevet pustet enormt op. Hr. Brixtofte sagde, at det var meget alvorligt, at man her i huj og hast gennemførte en tvangsordning, som i øvrigt skulle træde i kraft den 1. januar 1985, men for ikke mange halve timer siden stemte hr. Brixtoftes parti for et ændringsforslag til en lov, som skulle træde i kraft om nogle ganske få måneder, og som på vidtgående punkter var noget helt andet end det, som oprindeligt stod i lovforslaget. Da var der ikke nogen tvivl hos hr. Brixtofte om, at det var rigtigt at fastslå et princip og se på udfyldningsmulighederne senere hen. Jeg mener derfor, at hr. Brixtofte vælger sin argumenta-

tion alt efter lejligheden. Det kan måske nok være underholdende, men særlig sagligt er det ikke.

Vi mener, det er fornuftigt at fastslå, at så stor betydning, varmemeforbruget i bygninger har for vores samlede energiforbrug, kan en energimæssig varmedeclaration – og det er jo det, der er tale om – af bygninger ved salg være en overordentlig væsentlig oplysning for køberne. Det må være vigtigt for dem, der køber ejendomme, at kunne se, hvorledes den energimæssige standard er. Det er en overordentlig vigtig forbrugerinteresse, og jeg synes, man ud fra den betragtning må erklære sig enig i, at det er rigtigt at få fastslået en sådan regel. Men vi skal også tage den nødvendige tid til at få udfyldt bestemmelserne nærmere, få skaffet den kapacitet, der skal til på energikonsulentsiden osv.

Men der er altså også ca. 4 år til at gennemføre disse ting, og hvis man endelig skulle anlægge den mere politiske synsvinkel, som hr. Brixtofte, hr. Keld Andersen og hr. Thorndahl anlagde, skal vi endog passere et valg, inden man sætter det i kraft. Så der bliver lejlighed til at komme ud at diskutere denne varedeklaration også efter et valg.

Jeg skal endelig sige, at vi ikke synes, forslaget er uden problemer. Vi har et par bemærkninger at gøre dels om flaskehalsene, dvs. mængden af energikonsulenter og den arbejdskraft, der er til rådighed, dels om overgangsordninger. Men vi mener, det er vigtigt, at vi får dette lovforslag vedtaget, og at det bliver vedtaget, inden folketinget tager på sommerferie.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne starte med at beskæftige mig lidt med flere ordføreres påstand om, at det var hastværk. Selvfølgelig er det gået stærkt dette her; det er bl. a. årsagen til, at vores ordfører i denne sag ikke er til stede i dag, og at det er mig, der skal have jobbet. Men jeg må altså også ligesom hr. Dræbye erindre om, hvad vi gjorde for ganske få timer siden, og at der sidder et andet udvalg i øjeblikket, som arbejder med et ændringsforslag til en lov, hvis konsekvenser ingen kan overskue. Det er hr. Brixtofte vældig med på, for det passer i hr. Brixtoftes kram, og så pyt være med, hvad der i øvrigt sker, hvilke mennesker det berører, og hvilke konsekvenser det vil få på et helt andet marked end boligmar-